

DYREKTYWA RADY 2004/117/WE**z dnia 22 grudnia 2004 r.****zmieniająca dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE
w odniesieniu do badań przeprowadzanych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności
materiału siewnego produkowanego w krajach trzecich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-
Społecznego⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych⁽³⁾, dyrektywy Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym zbóż⁽⁴⁾, dyrektywy Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka⁽⁵⁾, dyrektywy Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽⁶⁾, dyrektywy Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych⁽⁷⁾, materiał siewny może zostać urzędowo zakwalifikowany jedynie wówczas, gdy warunki, jakie muszą być spełnione przez materiał siewny zostały ustalone w drodze urzędowego badania materiału siewnego przeprowadzonego na próbkach materiału siewnego pobranego specjalnie w celu badania materiału siewnego.
- (2) Decyzja Komisji 98/320/WE z dnia 27 kwietnia 1998 r. w sprawie organizacji tymczasowego doświadczenia dotyczącego pobierania próbek materiału siewnego oraz badania materiału siewnego zgodnie z dyrektywami

Rady 66/400/EWG, 66/401/EWG, 66/402/EWG oraz 69/208/EWG⁽⁸⁾ określa organizację wspólnotowego tymczasowego doświadczenia, by ocenić czy pobieranie próbek materiału siewnego oraz badanie materiału siewnego pod urzędowym nadzorem mogą stanowić lepsze alternatywy dla procedur urzędowej kwalifikacji materiału siewnego, bez znaczącego pogorszenia jakości materiału siewnego.

- (3) Wyniki doświadczenia wykazały, że w określonych warunkach możliwe jest uproszczenie procedur urzędowej kwalifikacji materiału siewnego bez znaczącego spadku jakości materiału siewnego w porównaniu z jakością otrzymaną w ramach systemu urzędowego pobierania próbek materiału siewnego i badania materiału siewnego. Dlatego też stosownym jest zapewnić, aby te uproszczone procedury były stosowane w perspektywie długoterminowej oraz były rozszerzone na uprawy warzyw.
- (4) Dyrektywa Rady 98/96/WE⁽⁹⁾ zmieniająca, między innymi w odniesieniu do nieurzędowych inspekcji polowych, dyrektywy 66/400/EWG, 66/401/EWG, 66/402/EWG oraz 69/208/EWG określa zasady procedur kwalifikacji dla inspekcji polowych pod urzędowym nadzorem. Szczegółowa ocena tych procedur wykazała, że inspekcje polowe pod urzędowym nadzorem powinny zostać rozszerzone na wszystkie uprawy dla produkcji kwalifikowanego materiału siewnego. Ocena wykazała, że proporcja obszarów zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji oraz zbadanych i sprawdzonych przez inspektorów urzędowych powinna zostać zmniejszona.
- (5) Stosownym jest dostosowanie dyrektywy 2002/54 do innych dyrektyw dotyczących materiału siewnego w związku z możliwością przyznania odstępstw Państwom Członkowskim, w których uprawa buraka oraz obrót materiałem siewnym buraka ma niewielkie znaczenie gospodarcze.
- (6) Zakres wspólnotowej równoważności materiału siewnego w odniesieniu do materiału siewnego zebranego w państwie trzecim jest obecnie ograniczony do pewnych kategorii materiału siewnego. Mając na uwadze zwłaszcza zmianę sytuacji na poziomie międzynarodowym, system równoważności powinien zostać rozszerzony na wszystkie rodzaje różnego materiału siewnego, jeśli idzie o jego cechy charakterystyczne, wymagania dotyczące badania, oznaczania i zamykania, ustanowione dyrektywami 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 17 listopada 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 15 września 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2298/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/55/WE (Dz.U. L 114 z 21.4.2004, str. 18).

⁽⁴⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2309/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/61/WE (Dz.U. L 165 z 3.7.2003, str. 23).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/61/WE.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1829/2003 (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 74. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/61/WE.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 140 z 12.5.1998, str. 14. Decyzja zmieniona decyzją 2004/626/WE (Dz.U. L 283 z 2.9.2004, str. 16).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 25 z 1.2.1999, str. 27.

- (7) Decyzja 98/320/WE traci moc dnia 27 kwietnia 2005 r. Dlatego jest uzasadnione utrzymanie warunków Wspólnoty dotyczących obrotu materiałem siewnym zgodnie z tą decyzją, w oczekiwaniu na zastosowanie nowych przepisów.
- (8) Dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/EWG oraz 2002/57/WE powinny zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 66/401/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. B pkt. 1 d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

b) w lit. B pkt. 2 d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

c) w lit. C pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

d) w lit. Ca pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

e) w lit. Cb pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

f) w lit. D pkt. c) otrzymuje brzmienie:

„c) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a) i b).”;

2) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przeprowadza się urzędowe badanie pod urzędowym nadzorem określone w ust. 1 lit. B pkt. 1 d), ust. 1 lit. B pkt. 2 d), ust. 1 lit. C pkt. d), ust. 1 lit. Ca pkt. d), ust. 1 lit. Cb) pkt. d) oraz ust. 1 lit. D pkt. c) należy spełnić następujące wymagania:

A. Inspekcja polowa

a) Inspektorzy:

i) posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne,

ii) nie czerpią żadnych korzyści osobistych w związku z prowadzeniem inspekcji,

iii) posiadają urzędową licencję wydaną przez organ zainteresowanego Państwa Członkowskiego zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego, przy czym taka licencja zawiera albo zaprzysiężenie, albo pisemne oświadczenie złożone przez inspektorów, w którym zobowiązują się oni do przestrzegania zasad przeprowadzania urzędowych badań,

iv) przeprowadzają inspekcje pod urzędowym nadzorem, zgodnie z zasadami stosującymi się do urzędowych inspekcji.

b) Uprawa nasienna, która ma być poddana inspekcji, prowadzona jest z materiału siewnego poddanego urzędowej kontroli *a posteriori*, której wyniki były zadawalające.

c) Część upraw nasiennych jest sprawdzana przez urzędowych inspektorów. Część ta wynosi przynajmniej 5%.

d) Część próbek z partii materiału siewnego zebranego z upraw materiału siewnego pobierana jest do urzędowej kontroli *a posteriori* oraz, w stosownym przypadku, w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego.

e) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń przepisów krajowych rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym, przyjętych zgodnie z tą dyrektywą. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać między innymi na cofnięciu licencji, o których mowa w lit. a) pkt. iii), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo licencjonowani inspektorzy zostali uznani za winnych w sposób celowy lub przez zaniedbanie naruszania zasad przeprowadzania urzędowych badań. W przypadku takiego naruszenia, Państwo Członkowskie zapewni, iż anuluje się każdą kwalifikację badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że materiał siewny nadal spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

B. Badanie materiału siewnego

a) Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest przez laboratoria badające materiał siewny, które zostały upoważnione do tego celu przez jednostkę kwalifikującą danego Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami wymienionymi w lit. b)–d).

b) Laboratorium badające materiał siewny posiada kierownika ds. materiału siewnego, który jest bezpośrednio odpowiedzialny za techniczne działanie laboratorium i posiada niezbędne kwalifikacje do technicznego zarządzania laboratorium badającym materiał siewny.

Analitycy laboratorium badającego materiał siewny posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędowych analityków materiału siewnego potwierdzone w drodze urzędowych egzaminów.

Laboratorium prowadzone jest w pomieszczeniach i z wyposażeniem urzędowo zatwierdzonym przez jednostkę kwalifikującą materiał siewny za wystarczający do celów badania materiału siewnego, w zakresie upoważnienia.

Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest zgodnie z aktualnymi metodami międzynarodowymi.

c) Laboratorium badające materiał siewny jest:

i) laboratorium niezależnym;

lub

ii) laboratorium należącym do przedsiębiorstwa nasiennego.

W przypadku określonym w pkt. ii) laboratorium może przeprowadzać badanie materiału siewnego wyłącznie na partiach materiału siewnego przedstawionych przez przedsiębiorstwo nasienne, do którego należy, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między przedsiębiorstwem nasiennym, osobą ubiega-

jącą się o kwalifikację i jednostką kwalifikującą materiał siewny.

d) Badanie materiału siewnego wykonywane przez laboratorium badające materiał siewny podlega odpowiedzialności nadzorowi jednostki kwalifikującej materiał siewny.

e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest badaniu kontrolnemu w drodze urzędowego badania materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłoszonych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%.

f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń przepisów krajowych rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym, przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo upoważnione laboratoria badające materiał siewny celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Państwa Członkowskie zapewniają, że gdy zaistnieją takie okoliczności, anuluje się każdą kwalifikację badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.”;

3) w art. 2 ust. 4 skreśla się drugi akapit;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian oraz w celu zbadania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji, a także w celu zbadania handlowego materiału siewnego, próbki pobierane były urzędowo zgodnie z właściwymi metodami. Jednakże badanie materiału siewnego w celu kontroli zgodnie z art. 19 ma być wykonywane urzędowo.”;

b) dodaje się następujące ustępy:

„1a. W przypadku wykonywania badania materiału siewnego pod nadzorem urzędowym, o którym mowa w ust. 1, należy spełnić następujące wymagania:

a) Pobieranie próbek materiału siewnego jest przeprowadzane przez osoby upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego przez jednostkę kwalifikującą danego Państwa Członkowskiego na warunkach określonych w lit. b)–d).

- b) Osoby pobierające próbki materiału siewnego posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędników pobierających próbki materiału siewnego i potwierdzone w drodze egzaminów urzędowych.

Będą one przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego zgodnie z obecnymi metodami międzynarodowymi.

- c) Osobami pobierającymi próbki materiału siewnego są:

- i) niezależne osoby fizyczne,
- ii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne lub prawne, których działalność nie obejmuje produkcji materiału siewnego, uprawy materiału siewnego, przetwarzania materiału siewnego lub handlu materiałem siewnym,

lub

- iii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne i prawne, których działalność obejmuje produkcję materiału siewnego, uprawę materiału siewnego, przetwarzanie materiału siewnego lub handel materiałem siewnym.

W przypadku określonym w pkt. iii), osoba pobierająca próbki materiału siewnego może przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego wyłącznie z partii materiału siewnego przedstawionych przez jednostkę ją zatrudniającą, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między jednostką ją zatrudniającą, osobą ubiegającą się o kwalifikację i jednostką kwalifikującą materiał siewny.

- d) Wykonywanie przez nie pobierania próbek materiału siewnego podlega stosownemu nadzorowi jednostki kwalifikującej materiał siewny. W przypadku automatycznego pobierania próbek należy stosować się do odpowiednich procedur pod nadzorem urzędowym.
- e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest kontrolnemu pobraniu próbek przez urzędników pobierających próbki materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozproszona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłoszonych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%. Niniejsza kontrola próbek nie stosuje się do automatycznego pobierania próbek.

Państwa Członkowskie porównują próbki materiału siewnego pobrane urzędowo z próbkami materiału siewnego z tej samej partii materiału siewnego pobranymi pod nadzorem urzędowym.

- f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że osoby urzędowo upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji pobranego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

1b. Inne środki stosowane do prowadzenia badań pod nadzorem urzędowym mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 ust. 2.”;

- 5) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa Członkowskie przewidują też, że materiał siewny roślin pastewnych zebrany w państwie trzecim zostanie w przypadku otrzymania wniosku urzędowo kwalifikowany, jeżeli:

- a) został wyprodukowany bezpośrednio z:

- i) elitarnego lub kwalifikowanego materiału siewnego w pierwszym pokoleniu, urzędowo kwalifikowanego w jednym Państwie Członkowskim lub kilku, lub w państwie trzecim, który uznano za równoważny na podstawie art. 16 ust. 1 lit. b),

lub

- ii) ze skrzyżowania elitarnego materiału siewnego urzędowo kwalifikowanego w Państwie Członkowskim z elitarnym materiałem siewnym urzędowo kwalifikowanym w państwie trzecim, o którym mowa w pkt. i);

- b) został on poddany inspekcji polowej spełniającej warunki określone w decyzji dotyczącej równorzędności, podjętej na mocy art. 16 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii;

- c) badanie urzędowe wykazało, że zostały spełnione warunki określone w załączniku II dla tej samej kategorii.”;

- 6) w art. 16 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) materiał siewny roślin pastewnych zebrany w państwie trzecim i spełniający te same warunki dotyczące jego właściwości i badań, dla zagwarantowania jego tożsamości, oznaczenia i kontroli, są równoważne względem elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego zebranego na obszarze Wspólnoty i spełniają wymagania ustanowione przepisami niniejszej dyrektywy.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 66/402/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. C pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

b) w lit. Ca pkt. c) otrzymuje brzmienie:

„c) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a) i b).”;

c) w lit. D pkt. 1 d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym, został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

d) w lit. D pkt. 2 b) otrzymuje brzmienie:

„b) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a).”;

e) w lit. D pkt. 3 c) otrzymuje brzmienie:

„c) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a) i b).”;

f) w lit. E pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

g) w lit. F pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

h) w lit. G) pkt. d) otrzymuje brzmienie:

„d) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. a)–c).”;

2) artykuł 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przeprowadza się badanie pod urzędowym nadzorem określone w ust. 1 lit. C pkt. d), ust. 1 lit. Ca pkt. c), ust. 1 lit. D pkt. 1d), ust. 1 lit. D pkt. 2b), ust. 1 lit. D pkt. 3c), ust. 1 lit. E pkt. d), ust. 1 lit. F pkt. d) oraz ust. 1 lit. G pkt. d) należy spełnić następujące wymagania:

A. Inspekcja polowa

a) Inspektorzy:

i) posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne,

ii) nie czerpią żadnych korzyści osobistych w związku z prowadzeniem inspekcji,

iii) posiadają urzędową licencję wydaną przez jednostkę kwalifikującą danego Państwa Członkowskiego zajmującą się kwalifikacją materiału siewnego, przy czym taka licencja zawiera albo zaprzysiężenie, albo pisemne oświadczenie złożone przez inspektorów, w którym zobowiązują się oni do przestrzegania zasad przeprowadzania urzędowych badań,

iv) przeprowadzają inspekcje pod urzędowym nadzorem, zgodnie z zasadami stosującymi się do urzędowych inspekcji.

b) Uprawa nasienna, która ma być poddana inspekcji, prowadzona jest z materiału siewnego poddanego urzędowej kontroli *a posteriori*, której wyniki były zadawalające.

c) Część upraw nasiennych jest sprawdzana przez urzędowych inspektorów. Część ta wynosi przynajmniej 5%.

- d) Część próbek z partii materiału siewnego zebranego z upraw materiału siewnego, pobierana jest do urzędowej kontroli *a posteriori* oraz, w stosownym przypadku, w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego.
- e) Państwo Członkowskie określa reguły dotyczące kar stosujących się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać między innymi na cofnięciu licencji, o których mowa w pierwszym akapicie lit. a) pkt. iii), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo licencjonowani inspektorzy celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, anuluje się każdą kwalifikację badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

B. Badanie materiału siewnego

- a) Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest przez laboratoria badające materiał siewny, które zostały upoważnione do tego celu przez jednostkę kwalifikującą danego Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami wymienionymi w lit. b)–d).
- b) Laboratorium badające materiał siewny posiada kierownika ds. materiału siewnego, który jest bezpośrednio odpowiedzialny za techniczne działanie laboratorium i posiada będzie niezbędne kwalifikacje do technicznego zarządzania laboratorium badającym materiał siewny.

Analitycy laboratorium badającego materiał siewny posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędowych analityków materiału siewnego potwierdzone w drodze urzędowych egzaminów.

Laboratorium prowadzone jest w pomieszczeniach i z wyposażeniem urzędowo zatwierdzonym przez jednostkę kwalifikującą materiał siewny za wystarczające do celów badania materiału siewnego, w zakresie upoważnienia.

Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest zgodnie z aktualnymi metodami międzynarodowymi.

- c) Laboratorium badające materiał siewny jest:

i) laboratorium niezależnym,

lub

- ii) laboratorium należącym do przedsiębiorstwa nasiennego.

W przypadku określonym w pkt. ii) laboratorium może przeprowadzać badanie materiału siewnego wyłącznie na partiach materiału siewnego przedstawionych przez przedsiębiorstwo nasienne, do którego należy, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między przedsiębiorstwem nasiennym, do którego należy, osobą ubiegającą się o kwalifikację i właściwą jednostkę kwalifikującą materiał siewny.

- d) Badanie materiału siewnego wykonywane przez laboratorium badające materiał siewny podlega odpowiedniemu nadzorowi jednostki kwalifikującej materiał siewny.
- e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest badaniu kontrolnemu w drodze urzędowego badania materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłoszonych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%. Jednakże na każde laboratorium badające materiał siewny i na każdą grupę botaniczną gatunków winno przypaść do urzędowego badania przynajmniej 25 próbek.
- f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo upoważnione laboratoria badające materiał siewny celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.”;

3) w art. 2 ust. 4 skreśla się drugi akapit;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian oraz w celu zbadania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji próbki pobierane były urzędowo zgodnie z właściwymi metodami. Jednakże badanie materiału siewnego w celu kontroli zgodnie z art. 19 ma być wykonywane urzędowo.”;

b) dodaje się następujące ust. 1a i 1b:

„1a. W przypadku wykonywania badania materiału siewnego pod nadzorem urzędowym, o którym mowa w ust. 1, należy spełnić następujące wymagania:

- a) Pobieranie próbek materiału siewnego będzie przeprowadzane przez osoby upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego przez jednostkę kwalifikującą danego Państwa Członkowskiego na warunkach określonych w lit. b)–d).
- b) Osoby pobierające próbki materiału siewnego posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędników pobierających próbki materiału siewnego i potwierdzone w drodze egzaminów urzędowych.

Przeprowadzają one pobieranie próbek materiału siewnego zgodnie z obecnymi metodami międzynarodowymi.

c) Osobami pobierającymi próbki materiału siewnego są:

- i) niezależne osoby fizyczne;
 - ii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne lub prawne, których działalność nie obejmuje produkcji materiału siewnego, uprawy materiału siewnego, przetwarzania materiału siewnego lub handlu materiałem siewnym,
- lub
- iii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne i prawne, których działalność obejmuje produkcję materiału siewnego, uprawę materiału siewnego, przetwarzanie materiału siewnego lub handel materiałem siewnym.

W przypadku określonym w pkt. iii), osoba pobierająca próbki materiału siewnego może przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego wyłącznie z partii materiału siewnego przedstawionych przez jednostkę ją zatrudniającą, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między jednostką ją zatrudniającą, osobą ubiegającą się o kwalifikację i jednostką kwalifikującą materiał siewny.

- d) Wykonywanie przez te osoby pobierania próbek materiału siewnego podlega odpowiedniemu nadzorowi jednostki kwalifikującej materiał siewny. W przypadku automatycznego pobierania próbek należy stosować się do odpowiednich procedur pod nadzorem urzędowym.
- e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest kontrolnemu pobraniu próbek przez urzędników pobierających próbki materiału

siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłaszanych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%. Niniejsza kontrola próbek nie stosuje się do automatycznego pobierania próbek.

Państwa Członkowskie porównują próbki materiału siewnego pobrane urzędowo z próbkami materiału siewnego z tej samej partii materiału siewnego pobranymi pod nadzorem urzędowym.

- f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że osoby urzędowo upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji pobranego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

1b. Inne środki stosowane do prowadzenia badań pod nadzorem urzędowym mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 ust. 2.”;

5) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa Członkowskie zapewniają też, że materiał siewny zbóż zebrany w państwie trzecim zostanie w przypadku otrzymania wniosku urzędowo kwalifikowany, jeżeli:

a) został wyprodukowany bezpośrednio z:

- i) elitarnego lub kwalifikowanego materiału siewnego w pierwszym pokoleniu, urzędowo kwalifikowanego w jednym Państwie Członkowskim lub kilku, lub w państwie trzecim, który uznano za równoważny na podstawie art. 16 ust. 1 lit. b),

lub

- ii) ze skrzyżowania elitarnego materiału siewnego urzędowo kwalifikowanego w Państwie Członkowskim z elitarnym materiałem siewnym urzędowo kwalifikowanym w państwie trzecim, o którym mowa w pkt. i);

b) został on poddany inspekcji polowej spełniającej warunki określone w decyzji dotyczącej równorzędności, podjętej na mocy art. 16 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii;

- c) badanie urzędowe wykazało, że zostały spełnione warunki określone w załączniku II dla tej samej kategorii.”;
- 6) w art. 16 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) materiał siewny buraka zebrany w państwie trzecim i spełniający te same warunki dotyczące jego właściwości i badań, dla zagwarantowania jego tożsamości, oznaczenia i kontroli, są równoważne względem elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego zebranego na obszarze Wspólnoty i spełniają wymagania ustanowione przepisami niniejszej dyrektywy.”.

Artykuł 3

W dyrektywie 2002/54/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. c) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

- b) w lit. d) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii), i iii).”;

- 2) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Badanie przeprowadzane pod nadzorem urzędowym, określonym w ust. 1 lit. c) pkt. iv) oraz ust. 1 lit. d) pkt. iv) odbywa się pod następującymi warunkami:

A. Inspekcja polowa

- a) Inspektorzy:

- i) posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne,
- ii) nie czerpią żadnych korzyści osobistych w związku z prowadzeniem inspekcji,
- iii) posiadają urzędową licencję wydaną przez organ zainteresowanego Państwa Członkowskiego zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego, przy czym taka licencja zawiera albo zaprzysiężenie, albo pisemne oświadczenie złożone przez inspektorów, w którym zobowiązują się oni do przestrzegania zasad przeprowadzania urzędowych badań,
- iv) przeprowadzają inspekcje pod urzędowym nadzorem, zgodnie z zasadami stosującymi się do urzędowych inspekcji.

- b) Uprawa nasienna, która ma być poddana inspekcji, prowadzona jest z materiału siewnego poddanego urzędowej kontroli *a posteriori*, której wyniki były zadawalające.

- c) Część upraw nasiennych jest sprawdzana przez urzędowych inspektorów. Część ta wynosi przynajmniej 5 %.

- d) Część próbek z partii materiału siewnego zebranego z upraw materiału siewnego pobierana jest do urzędowej kontroli *a posteriori* oraz, w stosownym przypadku, w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego.

- e) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Kary mogą polegać na cofnięciu licencji, o których mowa w lit. a) pkt. iii), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo licencjonowani inspektorzy celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

B. Badanie materiału siewnego

- a) Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest przez laboratoria badające materiał siewny, które zostały upoważnione do tego celu przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego danego Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami wymienionymi w lit. b)–d).

- b) Laboratorium badające materiał siewny posiada kierownika ds. materiału siewnego, który jest bezpośrednio odpowiedzialny za techniczne działanie laboratorium i posiada niezbędne kwalifikacje do technicznego zarządzania laboratorium badającym materiał siewny.

Analitycy badający materiał siewny posiadają będą niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędowych analityków materiału siewnego potwierdzone w drodze urzędowych egzaminów.

Laboratorium prowadzone jest w pomieszczeniach i z wyposażeniem urzędowo zatwierdzonym przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego za wystarczające do celów badania materiału siewnego, w zakresie upoważnienia.

Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest zgodnie z aktualnymi metodami międzynarodowymi.

c) Laboratorium badające materiał siewny jest:

i) laboratorium niezależnym;

lub

ii) laboratorium należącym do przedsiębiorstwa nasiennego.

W przypadku określonym w pkt. ii) laboratorium może przeprowadzać badanie materiału siewnego wyłącznie na partiach materiału siewnego wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo nasienne, do którego należy, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między tym przedsiębiorstwem nasiennym, osobą ubiegającą się o kwalifikację i organem zajmującym się kwalifikacją materiału siewnego.

d) Badanie materiału siewnego wykonywane przez laboratorium badające materiał siewny podlega odpowiedniemu nadzorowi organu zajmującego się kwalifikacją materiału siewnego.

e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest badaniu kontrolnemu w drodze urzędowego badania materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i wśród zgłaszanych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%.

f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie sankcji stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo upoważnione laboratoria badające materiał siewny celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.”;

3) w art. 2 ust. 4 skreśla się drugi akapit;

4) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian oraz w celu zbadania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji, próbki pobe-

rane były urzędowo lub pod nadzorem urzędowym zgodnie z właściwymi metodami. Jednakże badanie materiału siewnego w celu kontroli zgodnie z art. 25 ma być wykonywane urzędowo.”;

b) dodaje się następujące ustępy:

„1a. W przypadku wykonywania badania materiału siewnego pod nadzorem urzędowym, o którym mowa w ust. 1, należy spełnić następujące wymagania:

a) Pobieranie próbek materiału siewnego będzie przeprowadzane przez osoby upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego danego Państwa Członkowskiego na warunkach określonych w lit. b)–d).

b) Osoby pobierające próbki materiału siewnego posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec osób pobierających próbki materiału siewnego i potwierdzone w drodze egzaminów urzędowych.

Będą one przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego zgodnie z obecnymi metodami międzynarodowymi.

c) Osobami pobierającymi próbki materiału siewnego są:

i) niezależne osoby fizyczne;

ii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne lub prawne, których działalność nie obejmuje produkcji materiału siewnego, uprawy materiału siewnego, przetwarzania materiału siewnego lub handlu materiałem siewnym;

lub

iii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne i prawne, których działalność obejmuje produkcję materiału siewnego, uprawę materiału siewnego, przetwarzanie materiału siewnego lub handel materiałem siewnym.

W przypadku określonym w pkt. iii), osoba pobierająca próbki materiału siewnego może pobierać próbki materiału siewnego wyłącznie z partii materiału siewnego przedstawionego przez jednostkę ją zatrudniającą, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między jednostką ją zatrudniającą, osobą ubiegającą się o kwalifikację i organem zajmującym się kwalifikacją materiału siewnego.

d) Wykonywanie przez te osoby pobierania próbek materiału siewnego podlega nadzorowi organu zajmującego się kwalifikacją materiału siewnego. W przypadku automatycznego pobierania próbek należy stosować się do odpowiednich procedur pod nadzorem urzędowym.

e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest kontrolnemu pobraniu próbek przez osoby pobierające próbki materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5 %. Niniejsza kontrola próbek nie stosuje się do automatycznego pobierania próbek.

Państwa Członkowskie porównują próbki materiału siewnego pobrane urzędowo z próbkami materiału siewnego z tej samej partii materiału siewnego pobranymi pod nadzorem urzędowym.

f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że osoby urzędowo upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji pobranego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

1b. Inne środki stosowane do pobierania próbek materiału siewnego pod nadzorem urzędowym mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 28 ust. 2.”;

5) artykuł 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa Członkowskie przewidują też, że materiał siewny buraka zebrany w państwie trzecim zostanie w przypadku otrzymania wniosku urzędowo kwalifikowany, jeżeli:

- a) został on wytworzony bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego urzędowo kwalifikowanego w jednym lub kilku Państwach Członkowskich, lub w państwie trzecim, któremu przyznano równorzędność na mocy art. 23 ust. 1 lit. b);
- b) został on poddany inspekcji polowej spełniającej warunki określone w decyzji dotyczącej równorzędności, podjętej na mocy art. 23 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii;
- c) badanie urzędowe wykazało, że zostały spełnione warunki określone w załączniku I część B dla tej samej kategorii.”;

6) w art. 23 ustęp 1 pkt. b) otrzymuje brzmienie:

„b) materiał siewny buraka zebrany w państwie trzecim i spełniający te same warunki dotyczące jego właściwości i badań, zagwarantowania jego tożsamości, oznaczenia i kontroli, jest równoważny pod tymi względami materiałowi siewnemu zebranemu na obszarze Wspólnoty i spełnia wymagania ustanowione przepisami niniejszej dyrektywy.”;

7) po art. 30 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 30A

Zgodnie z procedurą określoną w art. 28 ust. 2 Państwo Członkowskie może na swój wniosek być całkowicie lub częściowo zwolnione z obowiązku stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, z wyłączeniem art. 20, jeżeli uprawa buraka i obrót jego materiałem siewnym mają niewielkie znaczenie gospodarcze na jego terytorium.”.

Artykuł 4

W dyrektywie 2002/57/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. c) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

b) w lit. d) pkt. 1 ii) otrzymuje brzmienie:

„ii) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i).”;

c) w lit. d) pkt. 2 iii) otrzymuje brzmienie:

„iii) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i) i ii).”;

d) w lit. e) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

e) w lit. f) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

f) w lit. g) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

g) w lit. h) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

h) w lit. i) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

i) w lit. j) pkt. iii) otrzymuje brzmienie:

„iii) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i) i ii).”;

2) artykuł 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przeprowadzania badań pod nadzorem urzędowym, o którym mowa w ust. 1 lit. c) pkt. iv), ust. 1 lit. d) pkt. 1ii), ust. 1 lit. d) pkt. 2iii), ust. 1 lit. e) pkt. iv), ust. 1 lit. f) pkt. iv), ust. 1 lit. g) pkt. iv), ust. 1 lit. h) pkt. iv), ust. 1 lit. i) pkt. iv) oraz ust. 1 lit. j) pkt. iii), należy spełnić następujące wymagania:

A. Inspekcja polowa

a) Inspektorzy:

- i) posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne,
- ii) nie czerpią żadnych korzyści osobistych w związku z prowadzeniem inspekcji,
- iii) posiadają urzędową licencję wydaną przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego zainteresowanego Państwa Członkowskiego, przy czym taka licencja zawiera albo zaprzysiężenie, albo pisemne oświadczenie złożone przez inspektorów, w którym zobowiązują się oni do przestrzegania zasad przeprowadzania urzędowych badań,

iv) przeprowadzają inspekcje pod nadzorem urzędowym, zgodnie z zasadami stosującymi się do urzędowych inspekcji.

b) Uprawa nasienna, która ma być poddana inspekcji, prowadzona jest z materiału siewnego poddanego urzędowej kontroli *a posteriori*, której wyniki były zadawalające.

c) Część upraw nasiennych jest sprawdzana przez urzędowych inspektorów. Część ta wynosi przynajmniej 5%.

d) Część próbek z partii materiału siewnego zebranego z upraw nasiennych pobierana jest do urzędowej kontroli *a posteriori* oraz, w stosownym przypadku, w celu przeprowadzenia urzędowych badań laboratoryjnych tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego.

e) Państwo Członkowskie określa reguły w sprawie sankcji stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać między innymi na cofnięciu licencji, o których mowa w lit. a) pkt. iii), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo licencjonowani inspektorzy celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

B. Badanie materiału siewnego

a) Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest przez laboratoria badające materiał siewny, które zostały upoważnione do tego celu przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego danego Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami wymienionymi w lit. b)–d).

b) Laboratorium badające materiał siewny posiada kierownika ds. materiału siewnego, który jest bezpośrednio odpowiedzialny za techniczne działanie laboratorium i posiada niezbędne kwalifikacje do technicznego zarządzania laboratorium badającym materiał siewny.

Analitycy laboratorium badającego materiał siewny posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędowych analityków materiału siewnego potwierdzone w drodze urzędowych egzaminów.

Laboratorium prowadzone jest w pomieszczeniach i z wyposażeniem urzędowo zatwierdzonym przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego za wystarczające do celów badania materiału siewnego, w zakresie upoważnienia.

Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest zgodnie z aktualnymi metodami międzynarodowymi.

c) Laboratorium badające materiał siewny jest:

i) laboratorium niezależnym,

lub

ii) laboratorium należącym do przedsiębiorstwa nasiennego.

W przypadku określonym w pkt. ii) laboratorium może przeprowadzać badanie materiału siewnego wyłącznie na partiach materiału siewnego wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo nasienne, do którego należy, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między tym przedsiębiorstwem nasiennym, osobą ubiegającą się o kwalifikację i organem zajmującym się kwalifikacją materiału siewnego.

d) Badanie materiału siewnego wykonywane przez laboratorium badające materiał siewny podlega odpowiedniemu nadzorowi organu zajmującego się kwalifikacją materiału siewnego.

e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest badaniu kontrolnemu w drodze urzędowego badania materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłoszonych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%.

f) Państwo Członkowskie określa reguły w sprawie sankcji stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo upoważnione laboratoria badające materiał siewny celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.”;

3) w art. 2 ust. 6 skreśla się drugi akapit;

4) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian oraz w celu zbadania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji, a także w celu zbadania handlowego materiału siewnego, próbki pobierane były urzędowo zgodnie z właściwymi metodami. Jednakże badanie materiału siewnego w celu kontroli zgodnie z art. 22 ma być wykonywane urzędowo.”;

b) dodaje się następujące ustępy:

„1a. W przypadku wykonywania badania materiału siewnego pod nadzorem urzędowym, o którym mowa w ust. 1, należy spełnić następujące wymagania:

a) Pobieranie próbek materiału siewnego jest przeprowadzane przez osoby upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego danego Państwa Członkowskiego na warunkach określonych w lit. b)–d).

b) Osoby pobierające próbki materiału siewnego posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec osób pobierających próbki materiału siewnego i potwierdzone w drodze egzaminów urzędowych.

Będą one przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego zgodnie z obecnymi metodami międzynarodowymi.

c) Osobami pobierającymi próbki materiału siewnego są:

i) niezależne osoby fizyczne,

ii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne lub prawne, których działalność nie obejmuje produkcji materiału siewnego, uprawy materiału siewnego, przetwarzania materiału siewnego lub handlu materiałem siewnym,

lub

iii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne i prawne, których działalność obejmuje produkcję materiału siewnego, uprawę materiału siewnego, przetwarzanie materiału siewnego lub handel materiałem siewnym.

W przypadku określonym w pkt. iii), osoba pobierająca próbki materiału siewnego może przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego wyłącznie z partii materiału siewnego wyprodukowanego przez jednostkę ją zatrudniającą, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między jednostką ją zatrudniającą, osobą ubiegającą się o kwalifikację i organem zajmującym się kwalifikacją materiału siewnego.

d) Wykonywanie przez te osoby pobierania próbek materiału siewnego podlega odpowiedniemu nadzorowi organu zajmującego się kwalifikacją materiału siewnego. W przypadku automatycznego pobierania próbek należy stosować się do odpowiednich procedur pod nadzorem urzędowym.

e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest kontrolnemu pobraniu próbek przez osoby pobierające próbki materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłoszonych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%. Niniejsza kontrola próbek nie stosuje się do automatycznego pobierania próbek.

Państwa Członkowskie porównują próbki materiału siewnego pobrane urzędowo z próbkami materiału siewnego z tej samej partii materiału siewnego pobranymi pod nadzorem urzędowym.

f) Państwa Członkowskie określają reguły w sprawie sankcji stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że osoby urzędowo upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji pobranego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

1b. Inne środki stosowane do prowadzenia badań pod nadzorem urzędowym mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2.”;

5) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa Członkowskie przewidują też, że materiał siewny roślin oleistych i włóknistych zebrany w państwie trzecim zostanie w przypadku otrzymania wniosku urzędowo kwalifikowany, jeżeli:

a) został wyprodukowany bezpośrednio z:

i) elitarnego lub kwalifikowanego materiału siewnego w pierwszym pokoleniu, urzędowo kwalifikowanego w jednym Państwie Członkowskim lub kilku, lub w państwie trzecim, który uznano za równoważny na podstawie art. 20 ust. 1 lit. b)

lub

ii) ze skrzyżowania elitarnego materiału siewnego urzędowo kwalifikowanego w Państwie Członkowskim z elitarnym materiałem siewnym urzędowo kwalifikowanym w państwie trzecim, o którym mowa w lit. i);

b) został on poddany inspekcji polowej spełniającej warunki określone w decyzji dotyczącej równorzędności, podjętej na mocy art. 20 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii;

c) badanie urzędowe wykazało, że zostały spełnione warunki określone w załączniku II dla tej samej kategorii.”;

6) w art. 20 ustęp 1 pkt. b) otrzymuje brzmienie:

„b) materiał siewny roślin oleistych i włóknistych zebrany w państwie trzecim i spełniający te same warunki dotyczące jego właściwości i badań, zagwarantowania jego tożsamości, oznaczenia i kontroli, jest równoważny pod tymi względami materiałowi siewnemu zebranemu na obszarze Wspólnoty i spełnia wymagania ustanowione przepisami niniejszej dyrektywy.”.

Artykuł 5

W dyrektywie 2002/55/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. c) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w przypadku warunków określonych w załączniku II, w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) i iii).”;

b) w lit. d) pkt. iv) otrzymuje brzmienie:

„iv) który w trakcie urzędowego badania lub w trakcie badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym został uznany za spełniający warunki określone w pkt. i), ii) oraz iii).”;

2) do art. 2 dodaje się następujący ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku przeprowadzania badań pod nadzorem urzędowym, określonym w ust. 1 lit. c) pkt. iv) oraz ust. 1 lit. d) pkt. iv) należy spełnić następujące wymagania:

A. Inspekcja polowa

a) Inspektorzy:

i) posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne,

- ii) nie czerpią żadnych osobistych korzyści w związku z prowadzeniem inspekcji,
 - iii) posiadają urzędową licencję wydaną przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego zainteresowanego Państwa Członkowskiego, a taka licencja zawiera albo zaprzysiężenie, albo pisemne oświadczenie złożone przez inspektora, w którym zobowiązuje się on do przestrzegania zasad przeprowadzania urzędowych badań,
 - iv) przeprowadzają inspekcje pod urzędowym nadzorem, zgodnie z zasadami stosującymi się do urzędowych inspekcji.
- b) Uprawa nasienna, która ma być poddana inspekcji, prowadzona jest z materiału siewnego poddanego urzędowej kontroli *a posteriori*, której wyniki były zadawalające.
- c) Część upraw nasiennych jest sprawdzana przez urzędowych inspektorów. Część ta wynosi co najmniej 5%.
- d) Część próbek z partii materiału siewnego z upraw materiału siewnego pobierana jest do urzędowej kontroli *a posteriori* oraz, w stosownym przypadku, w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego.
- e) Państwo Członkowskie określa reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Kary mogą polegać między innymi na cofnięciu licencji, o której mowa w lit. a) pkt. iii), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo licencjonowani inspektorzy celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

B. Badanie materiału siewnego

- a) Badanie materiału siewnego przeprowadzane będzie przez laboratoria badające materiał siewny, które zostały upoważnione do tego celu przez organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego danego Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami wymienionymi w lit. b)–d).
- b) Laboratorium badające materiał siewny posiada kierownika ds. materiału siewnego, który jest bezpo-

średnio odpowiedzialny za techniczne działanie laboratorium i posiada niezbędne kwalifikacje do technicznego zarządzania laboratorium badającym materiał siewny.

Analitycy laboratorium ds. materiału siewnego posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec urzędowych analityków materiału siewnego potwierdzone w drodze urzędowych egzaminów.

Laboratorium prowadzone jest w pomieszczeniach i z wyposażeniem urzędowo zatwierdzonym przez właściwy organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego za wystarczające do celów badania materiału siewnego, w zakresie upoważnienia.

Badanie materiału siewnego przeprowadzane jest zgodnie z aktualnymi metodami międzynarodowymi.

- c) Laboratorium badające materiał siewny jest:

- i) laboratorium niezależnym,

lub

- ii) laboratorium należącym do przedsiębiorstwa nasiennego.

W przypadku określonym w pkt. ii) laboratorium może przeprowadzać badanie materiału siewnego wyłącznie na partiach materiału siewnego wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo nasienne, do którego należy, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między przedsiębiorstwem nasiennym, do którego należy, osobą ubiegającą się o kwalifikację i właściwy organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego.

- d) Badanie materiału siewnego wykonywane przez laboratorium badające materiał siewny podlega odpowiedniemu nadzorowi organu zajmującego się kwalifikacją materiału siewnego.

- e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest badaniu kontrolnemu w drodze urzędowego badania materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozprowadzona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji i zgłoszonych gatunków, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%.

f) Państwo Członkowskie określa reguły w sprawie sankcji stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że urzędowo upoważnione laboratoria badające materiał siewny celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji badanego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.”;

3) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie wymagają, by próbki do przeprowadzenia badań materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji były pobierane urzędowo lub pod nadzorem urzędowym zgodnie z właściwymi metodami. Jednakże badanie materiału siewnego w celu kontroli zgodnie z art. 39 ma być wykonywane urzędowo.

Niniejsze przepisy mają także zastosowanie w przypadku pobierania próbek standardowego materiału siewnego do prób pokontrolnych.”;

b) dodaje się następujące ustępy:

„1a. W przypadku wykonywania badania materiału siewnego pod nadzorem urzędowym, o którym mowa w ust. 1, należy spełnić następujące wymagania:

a) Pobieranie próbek materiału siewnego będzie przeprowadzane przez osoby upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego przez właściwy organ zajmujący się kwalifikacją materiału siewnego danego Państwa Członkowskiego na warunkach określonych w lit. b)–d).

b) Osoby pobierające próbki materiału siewnego posiadają niezbędne kwalifikacje techniczne, nabyte podczas kursów szkoleniowych zorganizowanych na warunkach obowiązujących wobec osób pobierających próbki materiału siewnego i potwierdzone w drodze egzaminów urzędowych.

Będą one przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego zgodnie z obecnymi metodami międzynarodowymi.

c) Osobami pobierającymi próbki materiału siewnego są:

i) niezależne osoby fizyczne,

ii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne lub prawne, których działalność nie obejmuje produkcji materiału siewnego, uprawy materiału siewnego, przetwarzania materiału siewnego lub handlu materiałem siewnym,

lub

iii) osoby zatrudniane przez osoby fizyczne i prawne, których działalność obejmuje produkcję materiału siewnego, uprawę materiału siewnego, przetwarzanie materiału siewnego lub handel materiałem siewnym.

W przypadku określonym w pkt. iii), osoba pobierająca próbki materiału siewnego może przeprowadzać pobieranie próbek materiału siewnego wyłącznie z partii materiału siewnego przedstawionego przez jednostkę ją zatrudniającą, jeżeli nie zostało to uzgodnione inaczej między jednostką ją zatrudniającą, osobą ubiegającą się o kwalifikację i właściwym organem zajmującym się kwalifikacją materiału siewnego.

d) Wykonywanie przez nie pobierania próbek materiału siewnego podlega nadzorowi właściwego organu zajmującego się kwalifikacją materiału siewnego. W przypadku automatycznego pobierania próbek należy stosować się do odpowiednich procedur pod nadzorem urzędowym.

e) Do celów nadzoru określonego w lit. d), część partii materiału siewnego zgłoszonych do urzędowej kwalifikacji poddana jest kontrolnemu pobraniu próbek przez osoby upoważnione urzędowo do pobierania próbek materiału siewnego. Część ta jest co do zasady możliwie najbardziej równomiernie rozproszona wśród osób fizycznych i prawnych zgłaszających materiał siewny do kwalifikacji, ale może być również ukierunkowana na usunięcie szczególnych wątpliwości. Część ta wynosi co najmniej 5%. Niniejsza kontrola próbek nie stosuje się do automatycznego pobierania próbek.

Państwa Członkowskie porównują próbki materiału siewnego pobrane urzędowo z próbkami materiału siewnego z tej samej partii materiału siewnego pobranymi pod nadzorem urzędowym.

f) Państwo Członkowskie określa reguły w sprawie kar stosujących się do naruszeń zasad krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy, rządzących badaniami prowadzonymi pod nadzorem urzędowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Kary mogą polegać na cofnięciu upoważnień, o których mowa w lit. a), jeżeli zostanie stwierdzone, że osoby urzędowo upoważnione do pobierania próbek materiału siewnego celowo lub przez zaniedbanie naruszają zasady przeprowadzania urzędowych badań. Gdy zaistnieją takie okoliczności, Państwa Członkowskie zapewniają anulowanie każdej kwalifikacji pobranego materiału siewnego, chyba że zostanie dowiedzione, że jednak materiał siewny spełnia wszelkie stawiane mu wymagania.

1b. Inne środki stosowane do prowadzenia badań pod nadzorem urzędowym mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46 ust. 2.”.

Artykuł 6

W art. 4 decyzji 98/320/WE datę „27 kwietnia 2005 r.” zastępuje się „30 września 2005 r.”.

Artykuł 7

Do dnia 1 października 2010 r. Komisja przedstawi szczegółową ocenę uproszczeń procedury kwalifikacji ustanowionej w niniejszej dyrektywie. Ocena ta będzie się koncentrować na pracy systemów nadzoru z punktu widzenia możliwych skutków w zakresie jakości materiału siewnego.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 października 2005 r. Przekazują one niezwłocznie Komisji treść tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie siódmego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady
C. VEERMAN
Przewodniczący